

S KRÍŽ NESÚCIM KRISTOM

Sv. Ignác dlho hľadal svoju životnú cestu. Neprestajne rozlišoval, akým spôsobom má slúžiť Bohu a dušiam. Dlho prosil Pannu Máriu, aby mu vyprosila milosť byť pričleneným ako spoločník k jej Synovi. V malej kaplnke neďaleko Ríma na mieste, ktoré sa nazývalo La Storta, sa naplnila jeho prosba. Na tomto mieste, v mystickom zážitku, Ignác cíti v hĺbke svojej duše, že jeho povolaním je byť Ježišovým spoločníkom a že Najsvätejšia Trojica ho prijíma ako služobníka. Ignácovi sa v La Storte zjavuje Ježiš nesúci kríž a Ignác sa stáva spoločníkom tohto kríž nesúceho Krista, je k nemu pričlenený, aby mu slúžil. Odkaz La Storty je jednoduchý: Náš život má byť neprestajnou službou Trojici s chudobným, kríž nesúcim Ježišom.

Biblický text

„Kdeže je múdry? Kde je zákonník? A kde mudrák tohto veku? Neobrátil Boh múdrosť tohto sveta na bláznovstvo? Lebo keď svet v Božej múdrosti nepoznal svojou múdrosťou Boha, zapáčilo sa Bohu spasit' veriacich bláznovstvom ohlasovania. Lebo aj Židia žiadajú znamenia a Gréci hľadajú múdrosť, my však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných, tak Židov ako Grékov, Krista - Božiu moc a Božiu múdrosť. Lebo čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je silnejšie ako ľudia.“ (1 Kor 1, 17-25)

Prosba

Prosím o milosť nasledovať Ježiša nesúceho kríž a byť jeho spoločníkom.

Z Ignácovho života

„Keď som bol jedného dňa v kostolíku, vzdialenom niekoľko míľ od Ríma a modlil som sa tam, pocítil som takú veľkú premenu vo svojej duši a tak jasne som videl, že ma Boh Otec pridruhuje ku Kristovi, svojmu Synovi, že som sa neodvážil o tom vôbec pochybovať; bol som si istý, že ma Boh Otec skutočne pridružil k svojmu Synovi.“ (Rozhovory pútnika 96)

Z dokumentov 35. Generálnej kongregácie

„Najvýznamnejšiu skúsenosť pre založenie Spoločnosti mal svätý Ignác v malej kaplnke La Storta na svojej ceste do Ríma. V tejto mystickej milosti jasne videl, že Otec ho pridružil ku Kristovi, svojmu Synovi, ako o to Ignác neustále prosil Máriu. V La Storte Otec pridružil Ignáca ku svojmu Synovi, nesúcemu svoj kríž, a Ježiš ho prijal, povediac mu: „Chcem, aby si nám slúžil.“ Ignác sa cítil osobne prijatý a cítil potvrdenie skupiny v rozhodnutí, ktoré pohýnalo ich srdcia, dať sa do služby Kristovho zástupcu na zemi. „Ignác povedal, že Boh Otec vtlačil tieto slová do jeho srdca: «Ego ero vobis Romae propitius»“. Toto ubezpečenie („Budem vám v Ríme milostivý“) však nevedlo Ignáca ku snívaniu o jednoduchých cestách, lebo povedal svojim spoločníkom, že v Ríme narazia na „mnohé protirečenia“ a možno budú ukrižovaní. Práve od Ignácovho stretnutia s Pánom v La Storte sa ukazujú charakteristické obrysy budúceho života

a poslania spoločníkov: nasledovanie Krista nesúceho svoj kríž; vernosť Cirkvi a Kristovmu zástupcovi na zemi; a žiť ako priatelia Pána. Nasledovať Krista nesúceho svoj kríž znamená otvoriť sa spolu s ním smädu, ktorý sužuje ľudstvo dneška. Kristus sám je pokrm, odpoveď na všetok hlad a smäd.“ (35 GK 2, 11-12)

Záverečná modlitba:

O dobrý a najsladší Ježišu, na kolená padám pred Tvojou tvárou a s najväčšou vrúcnosťou duše Ťa prosím, aby si vtlačil do môjho srdca city viery, nádeje a lásky, aby si mi dal pravú lútosť nad mojimi hriechmi a pevnú vôľu polepšiť sa. To si žiadam uvažujúc s veľkou skrúšenosťou a bolesťou o Tvojich piatich ranách a majúc na mysli to, čo už prorok Dávid povedal o Tebe, ó dobrý Ježišu, keď hovoril: „Prebodli moje ruky a nohy, spočítali všetky moje kosti.“ Amen.